

Pécsi Ítéltábla

Pf.III.20.018/2025/4. szám

A felperes:

felperes1 (cím1)

A felperes képviselője:

Kummer Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Kummer Ákos ügyvéd, cím2)

Az alperes:

alperes1 (cím4)

Az alperes képviselője:

Dr. Kovács Loránd Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Kovács Loránd ügyvéd, cím3)

A fellebbezési kérelmet előterjesztő fél:

alperes 12. sorszám alatt

A per tárgya:

jóhírnév megsértése

Az elsőfokú bíróság:

Pécsi Törvényszék

A fellebbezéssel támadott határozat:

18.P.20.294/2024/11. számú ítélet

Í t é l e t

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy tizenöt napon belül fizessen meg a felperesnek 19.050 (tizenkilencezer-ötven) forint másodfokú eljárásban felmerült perköltséget, valamint az államnak – a Nemzeti Adó- és Vámhivatal 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételei számlájára – az esedékesség napjáig 48.000 (negyvennyolcezer) forint meg nem fizetett fellebbezési eljárási illetéket. Az esedékesség napja a jelen határozat meghozatalát követő hatvanadik nap. Az illeték megfizetése során a közlemény rovatban a Pécsi Ítéltábla megnevezését, a jelen határozat ügyszámát, valamint a fizetésre kötelezett adószámát fel kell tüntetni.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

- [1] Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint a felperes 2020-2022 között a párt (a továbbiakban: párt) elnöke volt. Az alperes üzemeltetésében jelenik meg – más hírportálok

mellett – a internetes oldal internetes oldal, amely Baranya vármegye közélet iránt érdeklődő olvasói körében ismert, több tízezres olvasottságú regionális hírportál.

- [2] A internetes oldal internetes oldalon 2020. július 2-án „Saját aktivistáival játszatta el egyéb1, hogy mennyire szeretik a fiatalok, de gyorsan lebukott” címmel megjelent cikk utolsó mondata a cikk tartalmát érintő, más politikusra vonatkozó közlést a felperessel hozta összefüggésbe azzal a valótlan tényközléssel, hogy „felperes pártelnök pedig egy képet posztolt arról, mennyire szeretik őt a magyarok, gyorsan kiderült, hogy a képen egy párt-politikus van.”
- [3] A cikkben elhelyezett hiperlink útján, arra kattintva közvetlenül elérhető az internetes oldal2 portálon 2020. február 7-én közzétett „a felperes képet posztolt arról, mennyire szeretik őt a magyarok; kiderült, hogy a képen egy párt-politikus van” címmel megjelent írás. Ez azt taglalja, hogy a felperes „Töletek kaptam, köszönöm nektek, nagyon jól esik! Éljenek a magyarok!” kommenttel tett közzé egy fotót, amelyen az látható, hogy három fiatal férfi egy stadionban olyan magyar nemzeti színű zászlót tart kifeszítve a kezében, amelyen felperes felirat olvasható. A hivatkozott cikk szerint „az egészben az a csel, hogy a felvétel jobb oldalán a párt hajdúdorogi polgármesterjelöltje mosolyog.” Ez utóbbi cikkel kapcsolatosan a felperes sajtó-helyreigazítási pert indított. A Fővárosi Törvényszék 27.P.22.210/2020/8. számú ítéletével az internetes oldal2 portál szerkesztőségét helyreigazítás közzétételére kötelezte, mert valótlanul állította, hogy pártja egy politikusa is szerepel azon a képen, amelyet a felperes, a párt elnöke tett közzé, és amelyen három fiatalember látható kezükben egy felperes feliratú magyar zászlóval; az elsőfokú ítéletet a Fővárosi Ítéltábla 32.Pf.20.657/2020/7. számú ítéletével helybenhagyta. Ez utóbbi cikk miatt a cikkben említett hajdúdorogi pártos polgármester-jelölt is sajtó-helyreigazítási pert kezdeményezett, mely perben a Fővárosi Törvényszék 65.P.20.526/2020/22.számú ítéletével megállapította, hogy a felperes által a Facebookon közzétett fényképen nem a hajdúdorogi pártos polgármester-jelölt szerepel.
- [4] Az internetes oldal2-n 2020.07.02-án a perbelivel azonos címen közzétett, és a Győr-Moson-Sopron vármegyében olvasott internetes oldal3, valamint a Vas vármegyében olvasott internetes oldal4 portálokon perbelivel teljesen azonos című és tartalmú cikkek miatt a felperes a sajtótermékek akkori kiadójával, az alperes egyik jogelődjével szemben jóhírnév megsértése miatt terjesztett elő keresetet, amely szintén eredményes volt. Az eljáró bíróságok megállapították a felperes jóhírnévének megsértését és jogkövetkezményként 500.000 forint, illetve 400.000-400.000 forint sérelemdíj megfizetésére kötelezték a kiadót. A cikket az alperes a Fejér vármegyében olvasott feol.hu portálon is megjelentette.
- [5] A felperes a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (Ptk.) 2:42.§ (2) bekezdésére, 2:43.§ d) pontjára, 2:45.§ (2) bekezdésére, 2:51.§ (1) bekezdés a) pontjára és 2:52.§ (1)-(3) bekezdésére alapított keresetében annak megállapítását kérte, hogy az alperes megsértette a jóhírnévét azzal, hogy az általa üzemeltetett internetes oldal portálon 2020. július 2-án „Saját aktivistáival játszatta el egyéb1, hogy mennyire szeretik a fiatalok, de gyorsan lebukott” címmel megjelent cikkében valótlanul állította róla, hogy egy pártpolitikus is szerepel egy, általa a Facebookon azért közzétett fényképen, hogy bemutassa mennyire népszerű. Kérte továbbá, hogy a bíróság kötelezze az alperest 400.000 forint sérelemdíj, és ennek 2020. július 4. napjától járó késedelmi kamata megfizetésére.
- [6] Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte. Nem vitatta, hogy a sérelmezett közlés tényállítás, amelynek valóságát nem tudja bizonyítani, állította ugyanakkor, hogy a közlésnek nincs sértő jellege. Hivatkozott arra is, hogy a felperesnek mint közéleti szereplőnek fokozott tűrési kötelezettsége áll fenn, az olvasóközönség pedig tisztában van azzal, hogy a közügyek vitatása során a közlések a figyelem felhívására alkalmas, túlzó

jelzőkkel jelennek meg. A jogsértés megállapítása esetén a sérelemdíj iránti igényt nem vagyoni sérelem hiányában aaptalannak, illetve összegében eltúlzottnak tartotta.

- [7] Az elsőfokú bíróság ítéletével megállapította, hogy az alperes megsértette a felperes jóhírnév védelméhez fűződő személyiségi jogát azzal, hogy az általa üzemeltetett [www.internetes oldal](http://www.internetesoldal.hu) hírportálon 2020. július 3-án „Saját aktivistáival játszatta el egyébl, hogy mennyire szeretik a fiatalok” címmel megjelent cikkben valótlanul állította a felperesről, hogy egy pártos politikus is szerepel egy, a felperes által a Facebookon azért közzétett fényképen, hogy megmutassa a felperes, hogy mennyire népszerű. Kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 400.000 forint sérelemdíjat, 127.000 elsőfokú perköltséget, valamint az állam javára 36.000 forint elsőfokú eljárási illetéket.
- [8] Ítéletének indokolásában a Ptk. 2:42.§-ának, 2:43.§ d) pontjának, 2:44.§ (1) bekezdésének, 2:45.§ (2) bekezdésének, 2:51.§ (1) bekezdés a) pontjának és a 2:52.§ (1)-(3) bekezdésének felhívásával kifejtette, hogy a jóhírnév megsértésére azok a valóságot meghamisító tényállítások, híresztelések alkalmasak, amelyek hátrányosan befolyásolják az érintett személy társadalmi értékelését. A 7/2014. (III. 7.) AB határozatra hivatkozással rámutatott, hogy a közérdeklődésre számot tartó közügyek vitatása során kifejtett álláspontok, véleménynyilvánítások csak szűk körben korlátozhatók, miután a sajtó mindenekelőtt a demokratikus véleménynyilvánítás és véleményformálás alapjául szolgáló információszerzés eszköze, küldetése a közhatalom gyakorlóinak ellenőrzése mellett a közügyek vitatásához kapcsolódó tények valós közlése. Azonban a közéleti szereplők fokozott tűrési kötelezettségük mellett is jogvédelmet igényelhetnek a hamis tényállításokat szemben, ugyanis a szabad véleménynyilvánításhoz való jog a kifejtett véleményt védi, míg a közügyeket érintő valótlan tényállítások a véleménysszabadság oltalmát csak akkor élvezik, ha a tényt állító vagy híresztelő személy jóhiszemű volt. A véleménynyilvánítás szabadsága csak a bírálat, jellemzés, kritika szabadságát foglalja magában, így a tények meghamisítására a védelem nem vonatkoztatható.
- [9] Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a felperes a Ptk. 2:44.§-a szerinti közszereplő, azonban fokozott tűrési kötelezettsége a személyét érintő perbeli, nem vitatottan valótlan tényállításra nem terjed ki. A valótlan tényállítás a PJD2017.4. számú döntés értelmében akkor minősül jogsértőnek, ha a közmegítélés szerint alkalmas a sértett személy társadalmi megítélésének hátrányos befolyásolására, ami a perbeli esetben az elsőfokú bíróság szerint megtörtént. A hírnévrontás megvalósulásához nincs szükség arra, hogy a sértett társadalmi megítélésének negatív irányú változása, a hátrányos eredmény ténylegesen bekövetkezzen, elegendő, ha a hírnévrontó, valótlan közlés erre objektíve alkalmas. A felperesnek, mint pártelnöknek a jóhírnevét sérti az a nagy nyilvánosság előtt megjelent valótlan közlés, hogy tisztességtelenül törekszik népszerűsége, azt olyan fénykép közzétételével próbálja bemutatni a Facebookon követőinek és a közvéleménynek, ami hamis, megtévesztő, mert valójában csak a saját párttársa élteti őt, azaz a felperes a közvéleményt szándékosan becsapni, megtéveszteni igyekszik. Ez a valótlan közlés alkalmas arra, hogy a felperes tisztességét, hitelességét az olvasókban megkérdőjelezze, alkalmas a felperesről kialakult kép, közmegítélés hátrányos befolyásolására.
- [10] Az alperest a Ptk. 2:52.§ (1) bekezdése alapján sérelemdíj megfizetésére kötelezte, mértékének meghatározása során figyelemmel volt sérelemdíj jogintézményének kettős funkciójára (a személyiségi jogsértés vagyoni elégtétellel történő kompenzációja, másodlagosan a hasonló jogsértések megelőzését szolgáló magánjogi büntetés), a jogsértés súlyára, az alperes szándékos magatartására, a felróhatóság súlyos voltára, a jogsértésnek a felperesre és környezetére gyakorolt hatására. Abból indult ki, hogy az alperes által megjelentetett cikk valótlan tény közlésével tisztességtelen politikus benyomását kelti a felperesről, mely állítás alkalmas a politikusbizalom megingatására, a felperes

társadalmi megítélésének negatív befolyásolására, így a jogsértés a felperesnek köztudomás szerint is [Pp. 266.§ (2) bekezdése] nem vagyoni sérelmet okozott. Ezzel szemben az alperest terhelte volna annak bizonyítása, hogy a Ptk. 2:52.§ (2) bekezdésében írt megdönthető vélelemre tekintettel a felperest nem érte a sérelemdíj megítélését szükségessé tevő nem vagyoni hátrány, amelynek nem tett eleget. Az elsőfokú bíróság kifejtette azt is, hogy a felperest ért hátrány súlyára abból nem lehet következtetni, hogy az elévülési időn belül mikor érvényesítette igényét. Értékelte továbbá, hogy a valótlan és sértő tényállítások a többszöri közzététellel széles olvasóközönséghez jutottak el, hosszabb ideig napirenden tartották a valótlan tartalmú közlést, illetve az alperesi jogsértés mind társadalmi mind egyéni szinten jelentős volt. Mindezen körülményekre figyelemmel és a kialakult bírói gyakorlatot is szem előtt tartva, a felperes által igényelt 400.000 forint sérelemdíjat az okozott sérelemmel arányban állónak ítélte, és a Ptk. 6:532.§-ára, valamint 6:48.§ (1) bekezdésére figyelemmel a cikk megjelenésének időpontjától kezdődően az alperest késedelmi kamat megfizetésére is kötelezte.

- [11] Az elsőfokú bíróság ítéletével szemben az alperes fellebbezett, amelyben annak megváltoztatását és elsődlegesen a kereset elutasítását, másodlagosan a sérelemdíjban való marasztalásának mellőzését, harmadlagosan a felperes javára megállított sérelemdíj összegének 100.000 forintra történő leszállítását és késedelmi kamatban való marasztalásának mellőzését kérte. Az alperes fellebbezési érvelése szerint a sérelmezett közlés a felperesre nézve sértő jelleggel nem bír, a felperes jóhírnevében a vele kapcsolatban megjelent közlés következtében csorbulás nem keletkezett. Ennek során álláspontja szerint annak is jelentőséget kell tulajdonítani, hogy a közügyek demokratikus vitájában a vita érintettjei a történéseket a maguk összefüggéseiben értelmező polgárok, akik tisztában vannak a közéleti témában megjelent közlemények figyelemfelkeltésre és túlzásra hajlamos jellemzőivel. Másodlagos fellebbezési kérelme körében arra hivatkozott, hogy a jogsértéssel okozott nem vagyoni sérelem a történeti tényállás fényében bagatell, a személyiségi jogsértés megállapításának pedig nem automatikus következménye a sérelemdíj megítélése. A felperes a jogsértésből eredő köztudomású hátrányokon túl további hátrányok bekövetkezésére nem hivatkozott, ilyen hátrányokat nem bizonyított, így a sérelemdíj mértékét az általános élettapasztalatok alapján bekövetkező hátrányok figyelembevételével kell meghatározni. Az általános élettapasztalatok alapján pedig nem vonható le olyan következtetés, mely szerint a felperes az elsőfokú bíróság által megítélt sérelemdíjra lenne jogosult. A sérelemdíj leszállítására irányuló fellebbezés kapcsán hangsúlyozta, hogy a sérelemdíj mint magánjogi szankció elsődlegesen a vagyoni elégtétel, a kompenzáció célját szolgálja, és csak másodsorban magánjogi büntetés, mely utóbbi a perbeli esetben nem érvényesülhet hangsúlyosan. Ezen túlmenően a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (Btk.) 226.§-ának (3) bekezdése szerint nem büntetendő rágalmozás miatt annak a cselekménye, aki a rágalmozást a közügyek szabad megvitatása körében sajtótermék vagy médiaszolgáltatás útján követi el, feltéve, hogy cselekménye nem irányul a sértett emberi méltóságának nyilvánvaló és súlyosan becsmérő tagadására. A Btk. ezzel büntethetőséget kizáró okként szabályozza a sajtótermék útján történő elkövetést, ami szintén kizárja a sérelemdíj magánjogi büntető jellegének érvényesítését ebben az ügyben, a polgári jogi szankció ugyanis nem veheti át a büntető jogi szankciók szerepét. Jelentőséget tulajdonított annak is, hogy a sérelmezett közlés azonos időszakban más médiaplatformokon is megjelent, így a felperest ért sérelmet ebben a hírfolyamban a sajtóhíresztelések egyikeként kell értékelni a nem vagyoni sérelem megállapításánál. Vélelmezendő, hogy a felperest ért nem vagyoni sérelem mindezek együttes hatása, amely alacsonyabb sérelemdíj meghatározását indokolja. Kérte annak figyelembevételét is, hogy a jogsértőként értékelt állítás nem a felperes személyiségét minősíti, hanem kifejezetten politikai tevékenységére vonatkozik, ráadásul a közvélemény a felperes vonatkozásában újra megjelenő állításokat már eleve fenntartásokkal kezeli.

Mindezekon túlmenően a közéleti viták minél szabadabb folyásának érdeke nem csupán a jogsértés megállapításánál, hanem a jogsértés szankcióinak alkalmazásánál is értékelendő körülmény, emellett a jogsértés bekövetkezése óta több mint négy év eltelt, a hírnek így aktualitása nincsen. A késedelmi kamat iránti igény elutasítását arra figyelemmel kérte, hogy a bíróság a sérelemdíj összegét a jelenkori értékviszonyok alapján köteles meghatározni.

- [12] A felperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyására irányult. Fenntartotta az elsőfokú eljárásban tett nyilatkozatait a tényállítás sértő voltára vonatkozóan, kiemelve, hogy a cikk a közfelfogás szerint elítélendő magatartást tulajdonított neki (a felperesnek), mely alkalmas a róla alkotott kép hátrányos megváltoztatására. Az alperes gondatlan magatartására visszavezethető, valótlan tényállítás mellett súlytalan a közszereplői minőségére való hivatkozás. Hangsúlyozta, hogy a Ptk. 2:52.§ (1) bekezdése szerinti igénye kapcsán nem köteles bizonyítani az őt ért nem vagyoni hátrányt, a köztudomású tényekre alapított hivatkozása is elfogadható. Az alperes sem a jogsértés eredményeként bekövetkező nem vagyoni hátrány, sem a felróhatóság hiányát nem igazolta, azt meg sem kísérelte.
- [13] A fellebbezés nem alapos.
- [14] A másodfokú bíróság a Polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 369.§ (3) bekezdés c) pontja szerinti felülbírálati jogkörében az elsőfokú bíróság által megállapított tényekből eltérő jogi következtetést nem vont le, a megállapított tényeket másként nem minősítette.
- [15] A jóhírnév megsértésére alapított személyiségi jogi perben is megfelelően alkalmazandó PK 12. számú állásfoglalás II. pontjában kifejtettek szerint a sajtóközleményt a maga egészében kell vizsgálni, a kifogásolt közléseket, kifejezéseket nem formális megjelenésük, hanem valóságos tartalmuk szerint kell figyelembe venni, a sajtóközlemény egymással összetartozó részeit összefüggésükben kell értékelni.
- [16] A „felperes pártelnök pedig egy képet posztolt arról, mennyire szeretik őt a magyarok, gyorsan kiderült, hogy a képen egy párt-politikus van” szövegrész (különösen a beépített hivatkozással nyomban elérhetővé tett korábbi cikk összefüggésében értelmezve) azt fejezi ki az olvasók számára, hogy a felperes az általa közzétett fényképfelvételen valótlanul mutatja be a vele szemben megnyilvánuló szimpátiát, ezzel az embereket manipulálja. Az alperes által sem vitatott valótlan közlés az elsőfokú bíróság helyes megállapítása szerint sértő a felperes személyére vonatkozóan, mivel az őt a nyilvánosságot meg nem engedett eszközökkel befolyásoló, a választókat megtévesztő személyként ábrázolja, amely alkalmas arra, hogy egy politikus, egy pártban vezető tisztséget betöltő személy társadalmi megítélését hátrányosan változtassa meg, a választói bizalmat megingassa, hitelességét megkérdőjelezze.
- [17] Valótlan tények állítása (híresztelése) esetén súlytalan az alperesnek az a védekezése, hogy a társadalom tagjai a politikai nyilvánosság működésének kiismerése folytán képessé váltak a közlést megfelelő kritikával, körültekinéssel történő értékelésére. Az olvasók kételkedésére való hagyatkozás az Smtv. 10.§-ban megjelenő tájékoztatási követelményekkel is ellentétes lenne.
- [18] A másodfokú bíróság osztotta az elsőfokú bíróságnak azt a következtetését, hogy a felperes a jogsértés miatt a Ptk. 2:52. § (1) bekezdése alapján sérelemdíjra jogosult, és annak a Ptk. 2:52.§ (3) bekezdésében részletezett szempontok szerint meghatározott mértékével is egyetértett.
- [19] A felperes mint politikai közszereplő valóban önkéntes elhatározása révén vált a közügyek alakítójává, nem vitásan hatékonyabban tud fellépni tömegkommunikációs eszközökkel az őt ért támadásokkal szemben, valamint a vele szemben kifejtett bírálatokat a nyilvánosság másképp, elsősorban politikai érdekek mentén kezeli {7/2014. (III. 7.) AB határozat [57]}

bekezdés}. Ezek a szempontok alapozzák meg a fokozott tűrési kötelezettséget az őt érintő megnyilvánulásokkal szemben. Ugyanakkor e jellemzők nem eredményezhetik a véleménynyilvánítási és sajtószabadság tág határain is átlépő jogsértő valótlan közlés rá, mint közszereplőre gyakorolt hatásának bagatellizálását. A személyéről kialakult társadalmi értékítéletet védelmére a közszereplő felperes is jogosult, az őt érintő valótlan és sértő tény széles nyilvánosság előtti közlésével okozott joghátrány kompenzációja érdekében a sérelemdíjban történő marasztalás nem volt mellőzhető.

- [20] Az elsőfokú bíróság helyesen rögzítette azt is, hogy a személyiség megsértésével okozott hátrány pénzbeli ellensúlyozásának kettős funkciója van: egyfelől kompenzációs szerepet tölt be, másfelől magánjogi büntetésnek is tekinthető, preventív célzattal, a hasonló jogsértések megelőzése érdekében. A kompenzáció az elszenvedett sérelem hozzávetőleges, alternatív kiegyensúlyozása olyan vagyoni szolgáltatás nyújtásával, amely az elszenvedett sérelemért arányosnak becsült, más nemű – pénzben kifejezett – előnyt nyújt. A magánjogi büntetés pedig nem más, mint pénzbeli elégtételadás. A sérelemdíj iránti kereseti kérelmet a polgári per bíróságának a Ptk. felhívott rendelkezései alapján kell megítélnie, a személyiségi jogokat szükségszerűen más jogkövetkezményekkel és eltérő keretek között védő Btk. rendelkezései alapján polgári perben döntés nem hozható. Az alperes álláspontjával szemben a sérelemdíjban való marasztalás lehetőségét biztosító törvényi rendelkezések céljának nem felel meg annak indokolatlan mellőzése, illetve az olyan alacsony összegű sérelemdíjban való marasztalás, amely nem alkalmas sem a sérelem közvetett kompenzálására, sem a magánjogi büntetés jogsértéstől visszatartó preventív hatásának a kifejtésére.
- [21] Azt is hangsúlyozza a másodfokú bíróság, hogy a sérelemdíj mértékének meghatározásakor figyelembe veendő körülmények nem mindegyike áll közvetlen okozati összefüggésben a sértettnél jelentkező hátrány nagyságával. A sérelemdíj meghatározásakor a jogintézmény büntető funkciójára az okozott hátrány nagyságától függetlenül kell figyelemmel lenni (BH2020.235.). Hasonló a helyzet a felróhatóság mértékével is. Ezek a szempontok egymástól függetlenül is értékelendők, és bár a fentiekből kitűnően nem szükségszerű, hogy kapcsolatban legyenek a jogsértés sértettre és környezetére gyakorolt hatásával, jellemzően ez az összefüggés mégis kimutatható. Utóbbi körben egyetértett a másodfokú bíróság a felperesnek azzal az álláspontjával, hogy az ismétlődő, újra és újra több felületen a nyilvánosság elé kerülő valótlan közlés növelheti a hamis állítás hitelességének érzetét, fokozottan alkalmas lehet arra, hogy a közvélekedés részévé váljon és az érintettől kialakult társadalmi értékítéletet befolyásolja. Az igényérvényesítés elévülési idő leteltéhez közeli időpontjából pedig a felperest ért hátrány súlyára nem lehet következtetni.
- [22] A másodfokú bíróság úgy ítélte meg, hogy a sérelemdíj elsőfokú bíróság által meghatározott összege a jogsértéskori értékviszonyok alapján szükséges a felperest ért hátrányok ellentételezésére, ezért a marasztalás mellőzésére, illetve leszállítására irányuló alperesi fellebbezést nem teljesítette. A Ptk. 6:534.§ (1) bekezdésében foglalt szabály alkalmazása, a kártérítés (sérelemdíj) mértékének az ítélelhozatal időpontjában fennállt értékviszonyok szerinti meghatározása a bíróság számára csak lehetőség, de nem írja felül a Ptk. 6:532.§-ában és 6:48.§ (1) bekezdésében foglalt rendelkezéseket, ezért a fellebbezésben felhozott indokok a késedelmi kamatban való marasztalás mellőzéséhez nem vezethettek.
- [23] Mindezekre figyelemmel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 383.§ (2) bekezdése alapján helybenhagyta.
- [24] Az alperes fellebbezése eredménytelen maradt, a felperes másodfokú eljárásban felmerült költségét a Pp. 83.§ (1) bekezdése alapján viselni köteles, a felperes által felszámított 19.050 forint összegben.
- [25] A másodfokú bíróság a Pp. 102.§ (1) bekezdése alapján kötelezte az alperest, hogy a feljegyzett fellebbezési eljárási illetéket az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 78.§

(4) bekezdése szerint fizesse meg, egyúttal a polgári és közigazgatási bírósági eljárás során meg nem fizetett illeték és állam által előlegezett költség megfizetéséről szóló 30/2017. (XII. 27.) IM rendelet 3.§ (2) bekezdése alapján tájékoztatta az alperest az esedékesség időpontjáról, valamint a fizetés során a közlemény rovatban feltüntetendő adatokról.

[26] A másodfokú bíróság a fellebbezést a Pp. 376.§ (1) bekezdés a)-c) pontjaiban írt feltételek hiányában tárgyaláson kívül bírálta el.

Pécs, 2025. augusztus 29.

Dr. Kutasi Tünde s.k. a tanács elnöke, Dr. Kovács János s.k. előadó bíró, Gáspárné dr. Baranyabán Judit s.k. bíró